

W SERCU MARYI

www.sanktuariumtarnowiec.parafia.info.pl

Tarnowiec, 22 PAŹDZIERNIKA 2017

Nr 8 (8)

XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA

NIEDZIELA MISYJNA – „Idźcie i głosście”

EWANGELIA (Mt 22, 15-21)

Wtedy faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Go w mowie. Posłali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby Mu powiedzieli: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie? Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: Czemu Mnie wystawiacie na próbę, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową! Przynieśli Mu denara. On ich zapytał: Czyj jest ten obraz i napis? Odpowiedzieli: Cezara. Wówczas rzekł do nich: Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga.

WY TEŻ JESTEŚCIE MISJONARZAMI

Przedostatnia niedziela październicka obchodzona jest w Kościele katolickim jako Niedziela Misyjna, rozpoczyna ona Tydzień Misyjny. Na świecie wciąż żyją ci, którzy nie znają jeszcze Jezusa, są też odważni ludzie, którzy opuszczają swoją Ojczyznę, by mówić innym o Chrystusie. Jednym z takich osób jest ks. Roman Depa pochodzący z naszej diecezji a obecnie pełniący posługę w Lovosicach, w Czechach.

MM: *Od wielu lat jest Ksiądz Misjonarzem w Czechach: czym dla Księdza są misje?*

ks. RD: Od 7 i miesiąca. ☺ Misje są pokazaniem, że katolicka wiara jest czymś, co nie jest ciężarem, ale napełnia człowieka, daje radość.

Trudno więc być Misjonarzem?

I tak i nie. Patrząc z ludzkiej perspektywy, trudno jest przekonywać ludzi, aby zaczęli wierzyć czy żeby chodzili do kościoła. Wierząc jednak w boską wszechmoc i pociągającą miłość trzeba ufać, że On-Bóg pokieruje naszymi krokami i wstąpi też na ścieżki niewierzących, aby postawić dla nich znaki.

Jak wygląda świadomość religijna w Czechach?

To trudne pytanie, ale nawiązując do wywiadu z praskim biskupem pomocniczym Czesi nie są ateistami. Są wierzącymi, tyle że często na swój własny sposób, pociągają ich to, co tajemnicze i duchowe, choć nie

należą do konkretnego wyznania czy Kościoła.

A w Księdza diecezji? Czy pod względem statystycznym jest to diecezja zlaicyzowana czy może jedna z bardziej wierzących?

Według statystyk u nas w litomierzyckiej diecezji jest najmniej wierzących, najmniejszy odsetek chodzi do kościoła.

Jak wygląda Księdza posługa? Ile parafii Ksiądz administruje?

Podobnie jak w Polsce, bo Kościół katolicki jest jeden, święty i powszechny. Mam tylko 4 parafie z 7 kościołami. Wielu księży ma ich więcej np. 6, 7, 13 parafii.

Wiemy, że w Czechach katechizacja wygląda inaczej, jak?

Według czeskiego prawa katechizacja może przebiegać w szkole dwoma sposobami. Pierwszy: jeśli znajdzie się w szkole 7 osób zainteresowanych nauką religii, istnieje możliwość wprowadzenia godziny religii jako przedmiotu nieobowiązkowego, a wtedy katecheta staje się nauczycielem danej szkoły i dostaje wynagrodzenie. Drugi sposób: wystarczy jeden uczeń, aby można było zorganizować tzw. Kółko- w tym przypadku katechetyczne. O takie aktualnie się staram i ufam, że dyrekcja szkoły stworzy nam dogodne warunki, abyśmy mogli spotykać się w murach szkoły. Trochę inną „strefą” są szkoły powstałe z inicjatywy Kościoła katolickiego – w nich obecność księdza czy katechety nie dziwi. W większości katechizacja przebiega na plebanii. Dzieci przychodzą dobrowolnie raz w tygodniu na umówioną godzinę, np.: młodsze w sobotę na 8.30, starsi w piątek po Mszy św. wieczornej.

Czy dużo osób nawraca się na wiarę chrześcijańską?

To pytanie koresponduje z wcześniejszym pytaniem. Łatwiej powiedzieć ile osób dorosłych przyjmuje chrzest czy zaczęło systematycznie chodzić do kościoła na Msze święte. Takie oczywiście łatwo zauważyć. Co innego, gdy człowiek dochodzi do chrześcijańskich przekonań czy powraca do nich po latach, ale nie ukazuje tego wiernym chodzeniem do kościoła.

Z jakimi wyzwaniem spotyka się Ksiądz w codziennej posłudze?

Większość spotykanych ludzi na ulicy, w sklepie, grając w piłkę nożną czy koszykówkę, w jadalni szkolnej, do której chodzą od poniedziałku do piątku, to osoby nie chodzące do kościoła - każda ta osoba to wyzwanie.

Co daje Księdzu siły do posługi daleko od rodziny, przyjaciół?

Msza święta i spotykane osoby. Misjonarz nie jest sam.

Jak możemy pomagać Misjonarzom? Czy pomoc finansowa jest jedyną, której Ksiądz potrzebuje?

Oczywiście, że nie – ważniejsze są: modlitwy i Msze święte za nas ofiarowane. Za nie serdecznie Wam, drodzy rodacy, dziękujemy i prosimy o następne. Wy też jesteście misjonarzami i uczestniczycie w misyjnym dziele. Króluj nam, Chryste!

**z księdzem Romanem Depą
(Lovosice, Czechy)
rozmawiała Magdalena Maraj**

Eucharystyczny savoir-vivre (cz.8)

Czynny udział wiernych w liturgii (B) 7. Śpiewać (nie)każdy może

W Katechizmie czytamy w punkcie 1158 co następuje: „Harmonia znaków (śpiew, muzyka, słowa i czynności) jest bardziej wymowna i owocna, jeśli wyraża się w bogactwie kulturowym właściwym sprawującemu liturgię Ludowi Bożemu. Dlatego też należy troskliwie pielęgnować religijny śpiew ludowy, tak aby głosy wiernych mogły rozbrzmiewać podczas nabożeństw, a nawet w czasie czynności liturgicznych zgodnie z normami Kościoła. Przeznaczone do śpiewów kościelnych teksty powinny jednak zgadzać się z nauką katolicką. Należy je czerpać przede wszystkim z Pisma Świętego i źródeł liturgicznych”.

Byłem organistą, potem kilkanaście lat duszpasterzem w czterech parafiach, więc znam zagadnienie od podszewki. Oto katalog rzucających się w oczy mankamentów:

- *małe zaangażowanie wiernych* w śpiew podczas Eucharystii i innych nabożeństw;
- *brak tekstów, z których wierni mogliby korzystać* podczas nabożeństw (modlitewnik, rzutnik, dobra pamięć);
- *śpiewanie najczęściej jednej lub najwyższej dwóch zwrotek pieśni* – swoiste „oszczędzanie czasu” na śpiewie Ludu Bożego;
- *wąski repertuar pieśni*;
- *niektóre pieśni zawierają w swych słowach błędy teologiczne* lub sformułowania niepewne pod względem wierności nauce Kościoła;
- *spotyka się pieśni oparte o melodie świeckie*;
- *często ma miejsce nieprawidłowe wykonywanie utworów* (melodia, rytm, tempo);
- *niejednolite teksty pieśni w różnych książeczkach i śpiewnikach* (np. przestawiane słowa, różny układ i liczba zwrotek itp.);
- *nieodpowiedni dobór pieśni w danym okresie roku liturgicznego*, podczas uroczystości czy świąt;
- *brak nauki śpiewu w świątyniach*, na katechezach, w rodzinach;
- *brak organistów lub słabe ich przygotowanie* do pełnienia ich funkcji.

Koniecznym zatem trzeba szukać rozwiązań tych problemów, bo każdy z nas czuje, że piękny, wspólny śpiew Ludu Bożego podczas liturgii i poza nią, to skarb, którego nie wolno stracić.

Jeszcze słówko do tych osób, które mają słuch i głos, ale... osobno. W imię miłości bliźniego jak siebie samego – nie śpiewajcie, proszę, w miejscach publicznych. To nie Wasza wina, że jesteście afonami, ale dajcie się ludziom skupić i pomodlić...

ks. Aleksander Radecki

KĄTEM OKA

„100 lat za Murzynami”

Moja znajoma pracuje w Wielkiej Brytanii. Czasem ubiera kwiatami ołtarz kościoła, w którym odbywają się polskie i angielskie nabożeństwa. „Byłam w kościele drugą sobotę z rzędu po godzinie jedenastej – opowiada – właśnie kończyło się sprzątanie. Sprzątali tylko ludzie czarni i to całymi rodzinami. Mężczyźni odkurzali i zamiatali, kobiety wycierały kurze i myły podłogi. Było też dużo dzieci, mały chłopczyk przyglądał się ciekawie mojej pracy”.

Pomyślałam o sprzątanu kościołów w Polsce. Chyba do żadnego nie przychodzi całe rodziny. Ogólnie jest z tym coraz gorzej. Mamy wielkie akcje modlitewne, w których chętnie uczestniczymy i dobrane i pięknie, ale gdzie jesteśmy, gdy trzeba wysprzątać kościół, ułożyć kwiaty, po prostu zrobić coś dla kościoła własnymi rękami.

„Zajęta swoją pracą usłyszałam głosy dzieci – opowiada dalej znajoma – wyglądałam na kościół i zobaczyłam grupkę może sześciolatków z zakonnicą i inną kobietą. Dzieci śpiewały, ale jak! Byłam pod wrażeniem, że takie małe dzieci już tworzą scholę. Wszystkie dzieci były czarne”.

A u nas? Ksiądz Grzegorz już chyba kilka miesięcy szuka osoby grającej na gitarze, żeby poprowadziła scholę. Nie wierzę, żeby w tak dużej parafii jak Tarnowiec nie było kogoś po szkole muzycznej czy jakiegoś samouka. Instrument zresztą może być inny. Nie ma, bo to niemodne i może śmieszne.

Wielkie akcje tak, ale trzy razy tak dla pracy w kościele w naszych małych polskich miejscowościach. Jeżeli tego nie będzie, to za chwilę nic nie będzie. Czarnym ludziom z opowieści mojej koleżanki możemy pozazdrościć wiary. Ich cotygodniowa praca w kościele, to dopiero akcja! Umieją ze sobą współpracować całymi rodzinami, a to dzisiaj fenomen. Zazdroszczę takiej wspólnoty i cieszę się, że są. **Jola**

KĄTEM OKA extra

Lubię ludzi

Jedną z moich znajomych na facebooku zamieściła post o treści: LUBIĘ LUDZI. Gdy to przeczytałam, to pomyślałam sobie żartobliwie, że to będzie mój post na prima aprilis. Chociaż tak naprawdę lubię ludzi, wszystkich oczywiście się nie da, ale też nie wszyscy mnie lubią. Znam jeszcze tylko jedną osobę, która kiedyś mi powiedziała: ja lubię ludzi.

Właśnie dzisiaj może godzinkę po przeczytaniu tego postu, poznałam starszego Pana. Ma 84 lata, a gdy biegł po schodach sprawiał wrażenie nastolatka a ja byłam pełna podziwu. Gdy weszłam do jego biura, zaczęliśmy rozmawiać. Otoczony był pięknymi fotografiami. Okazało się, że zrobił je jego nieżyjący syn. Zmarł na raka – opowiadał starszy Pan – żona nie może się z tym pogodzić...

Ten starszy człowiek jest architektem i jeszcze ciągle pracuje. Ma swoje biuro, do którego przychodzi o 6 -ej rano a wychodzi o 14 -ej. Żona się martwi, gdy pracuję dłużej – mówi. Tyle troski o żonę – przelatuje mi przez myśl. Mój miły 84 – latek powiedział mi jeszcze coś, co mnie rozbawiło. W każdy czwartek córka zabiera go na basen a on przepływa ten basen bez przerwy 24 razy! Zatkąło mnie i przypomniałam sobie ostatni wyciecznik na basenie - jedno przepłynięcie z wielkim trudem.

Starszy Pan mnie zauroczył i pomyślałam sobie: jak tu nie kochać ludzi? Taki pasjonat życia, pełen miłości i pozytywnej energii. Wszystkiego ciekawy, przyjazny, osoba przy której każdy się uśmiecha. Czasem spotykamy człowieka, który wydaje nam się zły. Ktoś powiedział, że wszyscy ludzie są dobrzy, tylko często robią złe rzeczy. Życie mnie nauczyło, że ludziom

trzeba dać szansę. Bo kto jak nie człowiek człowiekowi ma dawać szansę?

Może nie wszystkim ludzi lubię, ale wiem też, że każda moja troska o nich, to miłość bliźniego. Ja po prostu kocham ludzi i chylę czoła przed takimi pozeraczami życia jak Pan Stanisław, mój dzisiejszy rozmówca.

Jola

Z PARAFIALNEGO SEKRETARZYKA

Ksiądz Ignacy Leja (ciąg dalszy)

Ksiądz Ignacy Leja, prowadząc dzieło budowy i wystroju wnętrza kościoła, przykładał się do tych zadań ze szczególną gorliwością. W roku 1975 doczekał się rocznicy 50-lecia Koronacji Cudownej Statuy Matki Bożej Tarnowieckiej, ale już jako chory, z objawami utraty pamięci. Jubileusz odbył się już w nowej pięknej świątyni, poświęconej 1 lipca 1949 roku i konsekrowanej 1 lipca 1961 roku. Uroczystości jubileuszowe rozpoczęły się 1 lipca 1975r. Jego Eksceleńca Ks. Biskup Jerzy Ablewicz, ordynariusz tarnowski rozpoczął wielką uroczystość parafialną uroczystą mszą świętą celebrowaną z wygłoszeniem Słowa Bożego. Samą uroczystą Mszę Św. celebrowali: ks. bp Ignacy Tokarczuk i Bolesław Taboriski – sufragan przemyski przy udziale około 30 000 wiernych i licznych kapłanów z parafii podkarpackich. Podczas uroczystej procesji Cudowna Statua Matki Bożej niesiona była przez wszystkie stany. Ksiądz Ignacy Leja umiera 22.09.1975 r. Żegnany jest z wielkim żalem przez całą parafię oraz dwóch biskupów. Księdza prałata Ignacego Leję żegnali ks. bp Bolesław Tokarski i ks. bp Tadeusz Błażkiewicz i 90 księży. Został pochowany w grobowcu wybudowanym przez parafian dla księży parafii Tarnowiec.

Nowy ks. Kanonik Władysław Gurbisz rozpoczął dalszą kontynuację dzieła ks. prałata Leji, który przez 25 lat spełniał posługę duszpasterską i wykańczał budowę kościoła. Pierwszą pracą było przeprowadzenie całkowitego remontu plebanii. Były zagrzybione mury i podłogi. Cała plebania podmurowano cegłą od murów pod okna. Kolejną pracą ks. Gurbisza było zainstalowanie w kościele ogrzewania wraz z klimatyzacją. W następnych latach wybudowano drogę asfaltową na cmentarz. Do budowy drogi przyczynił się Urząd Gminy Tarnowiec, przeznaczając na ten cel 40 000 zł. Wybudowano również drogę asfaltową do plebanii za ofiary pieniężne składane przez parafian. Następnie doprowadzono prąd elektryczny w celu uruchomienia dzwonów na wieży, oraz przeprowadzono konserwację dachu kościoła. Pan Stanisław Mazur z Połowni przeprowadził remont i strojenie organów. Dalsze prace przy kościele to tynkowanie części ścian kościoła terraboną. Parafia Tarnowiec zawdzięcza swój intensywny rozwój poszczególnym księżom proboszczom a także i ofiarnej i pracowitej postawie parafian godnej naśladowania.

W tarnowieckim kościele znajdują się tablice pamiątkowe o następującej treści:

1. „Na pamiątkę 100-letniej Rocznicy Przeniesienia Cudownej Statuy Matki Boskiej do tutejszego kościoła obchodzonej w dniu 25 marca za pontyfikatu Ojca św. Leona XIII Biskupstwa Najwielebniejszego Łukasza Ostoi Soleckiego z Pontyfikalną Sumą. Suma odprawiona przez Najprzewielebniejszego Biskupa Sufragana dra Jakuba Glazera. Kamień ten położył za 100-letnią opiekę Matce i Patronce swojej wdzięczni parafianie tarnowiecy.

2. „Na pamiątkę Uroczystej Koronacji Cudownej Statuy Matki Boskiej Tarnowieckiej, której to koronacji z upoważnienia Najprzewielebniejszej Kapituły Bazyliki Watykańskiej dokonał Najprzewielebniejszy ks. biskup Sufragan Przemyski były proboszcz Tarnowiecki Karol Fischer dnia 8 września 1925 roku, którą uświetnili swym współudziałem Najprzewielebniejsi księża biskupi: Anatol Nowak – Biskup Przemyski, Piotr Mańkowski – Biskup Kamieniecki, Edward Komar – Biskup Sufragan Tarnowski. Kochanej Matce i Królowej Swojej w pierwszą rocznicę koronacji tę tablicę w ofierze składają wdzięczni za doznane łaski Parafianie Tarnowiecy i inni łask uczestnicy. Z pokorną prośbą „Cudowna Matko Boska Tarnowiecka Króluj nam”.

3. „Ku pamięci Ofiarodawców ze Stanów Zjednoczonych za ich ofiary na budowę tego kościoła złożone na ręce ks. Leona Telasz 1947-1960 roku. Nasza Pani Tarnowiecka módl się za nami.”

W kościele w Tarnowcu w zakrytych są umieszczone portrety księży budowniczych i konserwatorów tutejszych kościołów: ks. Alojzy Heilig, ks. Walenty Karwowski, ks. Jan Warzecha, ks. Ignacy Leja. Ci ostatni budowali kościół od 1935 roku do 1975. Oprac.: **Małgorzata Patrzyk**

INTENCJE MSZY ŚW.

NIEDZIELA

22.10

7:00 1) ++ Władysław i Danuta Betlej – od rodziny Żołądziów z Kołaczyc

10:00 1) ++ Stanisław, Anna, Henryk Buziak

2) + Genowefa Kołek – od rodziny Mroczek i Gazdów

Poza parafią: + Genowefa Hańba – od 8 grupy z Tarnowca

+ Edmund Warzecha – od koleżanek i kolegów córki Barbary z BWI

11:30 1) Za Parafian

2) + Teofila Roztocka – greg.

3) + Eugeniusz Gądek w 3 r. śm.

16:30 1) + Teresa Angster w 2 r. śm.

PONIEDZIAŁEK

23.10

7:00 1) + Genowefa Kołek – od przyjaciół z Beska

2) + Teofila Roztocka – greg.

17:00 1) ++ Władysław i Danuta Betlej – od rodziny Szerłąg i Wrona

2) + Józef Markuszka – od wnuczki Żanety z rodziną

3) + Janina Wójcik – od Tomasikowej z rodziną z Sądkowej

Poza parafią: + Genowefa Hańba – od 8 grupy z Tarnowca

+ Edmund Warzecha – od koleżanek i kolegów córki Barbary z BWI

+ Józefa Wyderka – od rodziny Marków i Kostrzabów

WTOREK

24.10

7:00 1) + Genowefa Kołek – od przyjaciół z Beska

2) + Teofila Roztocka – greg.

3) + Maciej Berek w r. śm.

17:00 1) ++ Władysław i Danuta Betlej – od sąsiadki Zofii z rodziną

2) + Józef Markuszka – od Małgorzaty Gałuszki i rodziny Rozparów

3) + Janina Wójcik – od rodziny Sanockich

Poza parafią: + Genowefa Hańba – od sąsiadów córki Eli

+ Edmund Warzecha – od Żuradów Adama i Marii, Dubiela oraz Trocinowej

+ Józefa Wyderka – od Małgorzaty i Janusza Betlej z dziećmi

ŚRODA

25.10

7:00 1) ++ Władysław i Danuta Betlej – od Agnieszki Szerłąg z rodziną

2) + Genowefa Kołek – od przyjaciół z Beska

17:00 1) Za ofiarodawców

2) + Józefa (ona) Bućko w 9 r. śm.

3) + Teofila Roztocka – greg.

4) + Helena Bobusia w 5 r. śm.

Poza parafią: + Genowefa Hańba – od sąsiadów córki Eli

+ Edmund Warzecha – od rodziny Magdzików

+ Józefa Wyderka – od Stowarzyszenia Oświatowego „Kraina Wiedzy” w Umieszczu

CZWARTEK

26.10

7:00 1) ++ Władysław i Danuta Betlej – od chrześnej Augustyny z rodziną z Bierówki

2) + Genowefa Kołek – od przyjaciół z Beska

17:00 1) ++ Michalina Forystek i rodzice

2) + Franciszek Polak w 46 r. śm.

3) + Teofila Roztocka – greg.

Poza parafią: + Genowefa Hańba – od rodziny Skórów z rodziną

+ Edmund Warzecha – od rodziny Rosenbajger

+ Józefa Wyderka – od kuzynki z Szebni

PIĄTEK

27.10

7:00 1) + Genowefa Kołek – od przyjaciół z Beska

2) + Teofila Roztocka – greg.

17:00 1) ++ Władysław i Danuta Betlej – od Jadwigi Szerłąg z rodziną z Bierówki

2) + Józef Markuszka – od rodziny Sanockich

3) + Janina Wójcik – od rodziny Trybusów

Poza parafią: + Genowefa Hańba – od rodziny Lawerów ze Świerczowa

+ Edmund Warzecha – od rodziny Godziszów

+ Józefa Wyderka – od Caritasu

SOBOTA

28.10

7:00 1) + Genowefa Kołek – od Anny i Józefa Folcik

2) + Teofila Roztocka – greg.

3) + Tadeusz Sysół w 5 r. śm.

17:00 1) ++ Władysław i Danuta Betlej – od siostry Józki z rodziną z Bierówki

2) + Józef Markuszka – od Barbary

3) + Janina Wójcik – od rodziny Wójcików z Potakówki

Poza parafią: + Genowefa Hańba – od Leonardy Świdrak i Teresy Polak

+ Edmund Warzecha – od rodziny Waclawik z Jodłowej

PAMIĘTAJMY, MOŻE ONI CZEKAJĄ ...

I znów zbliża się listopad i znów przeżywać będziemy porę, w której nie jeden z nas zatrzyma się w swoim codziennym biegu i zastanowi nad swoim życiem, nad jego sensem. Bo i przyroda do tego nastraja i jak ten liść, który oderwał się od drzewa, tak i my kiedyś pozostawimy to wszystko, wcześniej lub później. Może dlatego teraz kierujemy swe myśli ku zmarłym, którzy wypredzili nas w drodze do wieczności. Odwiedzamy cmentarze, przynosimy kwiaty, zapalamy znicze, to piękne, ale oni oczekują naszego modlitewnego wsparcia by doszli do nieba i byli zbawieni. I to jest najważniejsze. Fakt, taki jest przecież nasz chrześcijański obowiązek modlić się za zmarłych, nie tylko za bliskich, ale wszystkich zmarłych. Dlaczego ta nasza wrażliwość na potrzeby zmarłych w wielu przypadkach objawia się tylko w okresie 1 listopada? Oni oczekują na msze święte, na modlitwę, rozmowę, wspomnienie ZAWSZE. To oddajmy ocenie sumienia każdemu z nas. Niech każdy sobie w skrytości duszy odpowie na to pytanie i zastanowi się, co będzie ze mną, kiedy ja będę razem z nimi potrzebować modlitwy.

O Maryjo zaprowadź wszystkie dusze do nieba

Teresa

BAJKI I ICH ROLA W ŚWIECIE DZIECKA (CZ.1)

Każdy z nas chciałby kiedyś być jeszcze raz dzieckiem. Wszystkim dorosłym czas dzieciństwa kojarzy się z najprzyjemniejszym okresem w życiu, z brakiem obowiązków, codziennych problemów oraz konieczności podejmowania ważnych decyzji, z życiem pomiędzy jawą a snem. Jednak nie każdy dorosły zdaje sobie sprawę z tego, jak wiele problemów może być związanych z tym najbardziej frywolnym etapem w życiu. Staramy się o tym nie myśleć, nie rozmawiać, a czasami nawet nie pamiętać, a przecież ten okres jest często pełen lęku przed „wymyślonymi” – jak się nam teraz wydaje – rzeczami. Wszak większość z nas bała się kiedyś ciemności, duchów, potworów, fantastycznych stworów, a później odrzucenia ze strony kolegów i koleżanek, niezrozumienia ze strony rodziców czy nauczycieli. Gdybyśmy poszukali w naszej pamięci, okazałoby się, że każdy znalazłby coś, co budziłoby jego przerażenie.

Jako psycholog pracujący z dziećmi nieraz stykam się z różnymi problemami, mniej lub bardziej oczywistymi. Czasami „potwór” ma tylko wielkie oczy i można go łatwo „oswoić”, czasami wymaga to dłuższej pracy. Wtedy najlepszą pomocą mogą być bajki, które dzieci przecież uwielbiają. Również dorośli lubią do nich wracać i szukać w nich rozwiązania trudnych sytuacji życiowych, bo: która z Pań nie chciała być kiedyś Kopciuszkiem? Który z Was, Panowie, nie chciał być kiedyś księciem z bajki?

Bajki i różnego rodzaju historyjki odgrywają ważną rolę w rozwoju dziecka. W nich świat realny łączy się ze światem magii. One rozwijają wyobraźnię naszych pociech, pomagają im zrozumieć dorosłych i odróżnić dobro od zła. Rzeczywistość w nich kreowana jest zgodna z ich sposobem myślenia. Dzięki prostemu i zrozumiałemu przez dziecko językowi uczy się ono rozumieć świat i siebie. Bajki, dzięki morałom uczą także norm i wzorów zachowań апробowanych społecznie. Dzięki nim dziecko uczy się rozróżniać właściwe zachowania od tych niewskazanych. Bajka pełni przez to pewnego rodzaju funkcje wychowawcze. Poprzez swoje klarowne przesłanie moralne wpływa na budowanie zespołu pozytywnych cech charakteru dziecka oraz zaszczepia w nim uznawane i tolerowane społecznie normy, zasady moralne, etyczne i estetyczne.

Bajki są coraz częściej używane przez psychologów i pedagogów. Z ich pomocą starają się aby dzieci zrozumiały i pokonały swoje słabości. Dzięki metaforom pokazują życiowe lęki w prosty i zrozumiały sposób. Bajki uczą również odczuwania i nazywania konkretnych emocji, empatii i zrozumienia otaczającego nas świata.

Dzięki bajce dziecko może na chwilę zapomnieć o swoich problemach, wszak to bohater je ma i oczywiście radzi sobie z nimi doskonale. Okazuje się, że mimo trudności znajduje rozwiązanie, a przy okazji przekazuje nam gotową receptę na poradzenie sobie z problemem, który można oswoić i zminimalizować. Rola bajek w świecie dziecka jest wręcz nieoceniona. Ważne jest jednak aby nauczyć się je umiejętnie wykorzystywać wspierając dzięki temu rozwój naszych pociech.

Katarzyna Janocha
Psycholog, nauczyciel w NSP
w Róztokach

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dzisiaj o 16:00 Różaniec w Sanktuarium, we Wrocance o 14:30.
2. Dzisiaj Niedziela Misyjna – modlimy się za misje i misjonarzy. Składka przeznaczona jest na Misje. Słowo Boże głosi misjonarz z Kazachstanu, nasz rodak – ks. Jan Radoń. Kto by chciał wspomóc rodziny polskie mieszkające w Kazachstanie może to uczynić ofiarą do puszek. Bóg zapłać za dary serca dla Polaków.

3. Różaniec codziennie o 17:00. Serdecznie zapraszamy dzieci, młodzież, starszych, Róże Różańcowe.

4. Wypominki za zmarłych można przynosić do zakrystii na konkretny dzień tygodnia. Będą one wyczytywane codziennie przez cały listopad o 16:30 z modlitwami i o 17:00 Msza św. W niedziele o 9:45, 11:15 i o 16:00 na Różańcu za zmarłych.

5. Spotkania duszpasterskie: w czwartek o 16:00 schola; po Mszy Kółko biblijne; w piątek o 16:00 Oaza młodsza (dzieci od kl. IV SP); na Różańcu i Mszy św. o 17:00 Oaza starsza, KSM. Serdecznie zapraszamy.

6. Zachęcamy do zakupienia i czytania prasy katolickiej. Za ławkami jest również wyłożona gazетка parafialna „W sercu Maryi”.

7. Bóg zapłać wszystkim parafianom za składane ofiary na potrzeby materialne naszego Sanktuarium. Został już położony tynk mozaikowy po obu stronach na klatce schodowej. Dalsze prace będą trwały.

8. Grupy duszpasterskie prosimy o zrobienie porządków przy skalniakach, za które są odpowiedzialne.

9. Dziękujemy za sprzątnięcie świątyni gr. 6 z Potakówki i gr. 1 z Róztok, za ofiarę na Sanktuarium. Msza św. za dobroczyńców w środę. W sobotę na godz. 8:00 prosimy gr. 2 i 3 z Róztok.

10. Bóg zapłać Panu Ryszardowi Bożek za prace koparką na cmentarzu przy alejce – charytatywnie.

11. W przyszłą niedzielę uroczystość rocznicy poświęcenia kościoła – modlić się będziemy za budowniczych tarnowieckiej świątyni. Różaniec św. poprowadzą: o 9:30 Róża św. Mikołaja, o 11:00 Róża św. Moniki.

12. W niedzielę 29 października organizujemy IV Marsz Wszystkich Świętych, aby przeciwstawić się kulturze halloween, która jest całkowicie sprzeczna z wiarą chrześcijańską. Zachęcamy dzieci, młodzież, starszych do przygotowania sobie przebrania za ulubionych świętych, błogosławionych oraz przyniesienie obrazków swoich Patronów. Prosimy rodziców o umożliwienie dzieciom udziału w procesji i pomoc w strojach. Wymarsz o 15:30 z Domu Pielgrzyma. Uczestnicy otrzymają pamiątkowe nagrody. Po Różańcu dzieci będą mogły dobrać sobie brakujące obrazki (3 – 5 obrazków).

13. Prosimy o porządki na grobach i na cmentarzu. Kto może niech zabiera sztuczne kwiaty do domu. Dbajmy o groby, tam leżą nasi najbliżsi. Śmieci wyrzucamy do kontenerów, przyczepę – a nie gdzie popadnie. Cmentarz świadczy o nas żyjących.

14. W nocy z soboty na niedzielę (28/29 października) – zmiana czasu na zimowy.

ks. Proboszcz

W TROSCE O DOM BOŻY

(sprzątający 21/10/2017):

Kwiecińska Maria; Kochanek Pilczuk Teresa; Pilczuk Janusz; Wrona Maria; Czech Janina; Sikora Stanisław; Świdrak Anna; Halina Sanocka z synem Albertem; Ma-

chowska Bożena; Pęcak Maria; Machowska Zofia; Krzysztyniak Jolanta; Krzysztyniak Alfreda; Sikora; Dzwonkiewicz Maria; Budnik; Machowska Małgorzata; Sikora Mikołaj; Chudy Barbara, Janusz, Zofia; Józef Górka; Pilczuk Zdzisław; A.G. Stanula; Dubiel Maria; Kamińska M.; Musiał Maria; Polak Marcin; Sypień Danuta; Mizera Janina; Tomasiuk Lucyna; Wiśniowska; Dubiel Halina, Waclaw.
Bóg zapłać.

OCHRZCZENI

21/10/2017

ANTONI GOLEŃ

szafarz: ks. Jerzy Uchman

22/10/2017

ZOFIA BARBARA ZABAWA

szafarz: ks. Jerzy Uchman

NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE – TARNOWIEC 2017

(wyznaczone grupy przewodniczą
II tajemnicy dnia)

- 22.10 Róże: MB Gromnicznej, MB Królowej
- 23.10 Koło Misyjne
- 24.10 Mieszkańcy: Brzezówka, Potakówka
- 25.10 Rada Parafialna
- 26.10 II – III Gimnazjum
- 27.10 Mieszkańcy: Tarnowiec
- 28.10 Mieszkańcy: Róztoki, Umieszcz
- 29.10 Róże: MB Opiekunki Rodzin, MB Różańcowej

PRAKTYKI NIEDZIELNE – TARNOWIEC 2017

Kościół parafialny:

7:00 liczba wiernych: mężczyźni (145); kobiety (185); liczba rozdanych Komunii św.: mężczyźni (43); kobiety (77).

10:00 liczba wiernych: mężczyźni (242); kobiety (332); liczba rozdanych Komunii św.: mężczyźni (56); kobiety (109).

11:30 liczba wiernych: mężczyźni (211); kobiety (276); liczba rozdanych Komunii św.: mężczyźni (63); kobiety (89).

16:30 liczba wiernych: mężczyźni (76); kobiety (105); liczba rozdanych Komunii św.: mężczyźni (33); kobiety (60).

Kościół filialny we Wrocance:

8:30 liczba wiernych: mężczyźni (51); kobiety (89); liczba rozdanych Komunii św.: mężczyźni (6); kobiety (25).

15:00 liczba wiernych: mężczyźni (35); kobiety (49); liczba rozdanych Komunii św.: mężczyźni (15); kobiety (23).

Wydawca:

**Parafia pw. Narodzenia NMP
w Tarnowcu; Nakład: 270 egz.**

Adres: Tarnowiec 38,

38-204 Tarnowiec,

Redaktor wydania:

ks. Grzegorz Wolan (gwolan@o2.pl)